

Hitelrontók akciói

 Hiába kerülöm a rágal-makat, hazugságokat terjesztő médiát, ahhoz, hogy fel-izgassam magam, elég, amit a Magyar Nemzet alkalmanként idéz tőlük. *N. Pál József Eörsi* Istvánnak a Die Zeit részére készült „helyzetjelentésével” kapcsolatos cikkét olvasva szeret-ném elmondani: képtelen va-gyok megérteni, miért nincs senki, aki ezekre a világ-féltre-téjékoztatásokra hasonló módon reagálna! Miért törődünk bele abba, hogy itthon és külföldön kormányunk hitelét rontsák, történelmünket hamis színben tüntessék fel, és általában ha-zugságokat terjesszenek? (Em-lékszem még, 1994-ben jöttek meglepett hangok külföldről, hogy nicsak, hiszen jobboldali veszéllyel fenyegettek, hogy-hogy mégis a bal tért vissza?)

Miért elégszünk meg azzal, hogy itthon morgunk miatta? Mert egy szocliberális másság tisztelete ugyan nem terjed odáig, hogy egy irodalomtörténesz ellenérveit is közölje, de fogad-ni mernék, hogy a Die Zeit pél-dául megtenné. Vagy a The

Economist, amely „nincs meg-elégedve” a kormány médiapolitikájával. Nem igaz, hogy a konzervatív jobboldalon nincs senki, aki ugyanolyan jó cikket tudna írni, tényekkel alátá-masztva, nem igaz, hogy meg-jelenéséhez különleges protekc-ió kellene. Miért nem szerve-zük meg már egyszer mi is ma-gunkat és cselekszünk pozití-van, csendes gyűlölködés helyett (aminek célpontja azután többnyire eltéved!)?

Úgy vélem, 1956 kapcsán megkérdezett tizenévesek („mit ünneplünk?”) elképesztő vá-laszai rá kellene hogy ébressze-nek mindenkit, aki az elmúlt öt-ven év szemtanúja volt, mek-kora a felelőssége. Ha mi elmegyünk, akkor már nem lesz senki, aki felemelheté szavát, aki írásban megörökítené az igazsá-got a másik oldalról. Ha minde-nütt csak egy tulajdonképpen kisebbségi felfogást tükröző vé-lemény jelenik meg, akkor mit fog gondolni századunkról az utókor?

Miért szabad az angoloknak nyugodt konzekvenciával, a

franciáknak harcos elszántsá-gal őrizni hagyományaikat anél-kül, hogy bárki mucaiainak ti-tulálná őket? Angliában még ki-ráltság van, nálunk még az ezeréves Szent Koronát is csak gúnyolni lehet, ahelyett hogy büszkék lennénk rá! Mit szólna ehhez Széchenyi, Kossuth? Vagy ők is csak szűk látókörü nacionalisták voltak?

Néhaj Antall József oly mértékben kimagaslott kortársai közül, hogy az őt állandóan minden alantas eszközzel leki-csinyíteni próbáló ellenzékét nyugodtan Miki egérnek nevez-hette. De a sok Miki egér még-iscsak kormányra ragta magát 1994-ben. Most megint van egy tehetséges, fiatal kormányfőnk, akit egymást túllicitálva kicsi-nyes és méltatlan rágalmazással mindannak él lehet mondani, ami nem. Hiába végzett ered-ményes munkát Kanadában, az újságok, televíziós állomások egyetlen, egy újságnak tett dip-lomatikusan kiterő válaszával vannak elfoglalva, azt csúrik-csavarják, nemzetközi jelentő-ségűvé dagasztják, kizárólag sa-ját pártérdekből.

Kovács Mária
Budapest